DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XII. | ZATURDAG den 10den JULY, 1824. | N. 28

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden. door De Weduwe WM. LEE.

DE Schoutbynacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat goedgevonden en besloten is dezes Raads besluit van den 17den Juny des Jaars 1823 op den 16den July daaraanvolgende afgekondigd, by deze in te trekken en in stede daarvan, overeenkomstig de resolutie van Zyne Excellentie den minister voor de Nationale Nyverheid en de Kolonien dd. 24sten April dezes jaars No. 31-21., hierby op nieuw vast te stellen.

1. Dat de bepalingen van het 36ste artikel des Reglements op het beleid der regering het Justitie wezen, den handel en de scheepvaart dezer kolonie, in maniere hierna te melden, ook ten aanzien van manumissien van slaven by uiterste willen, moeten worden nagekomen.

2. Dat de bestaande belasting op de manumissie, ter somma van vyf en zeventig pezos van achten, vervallen zal, en dezelve dus voortaan niet meer zal worden betaald.

3. Dat de cautie welke by de tweede voorwaarde van het gemelde artikel gevorderd wordt, zoo wel in geld als persoonlyk kan worden gesteld.

4. Dat cautie in geld zal zyn eene som van zes honderd pezos van achten, en dat dezelve ter wees-onbeheerde en Desolate Boedel kamer alhier moet worden genamptiseerd, terwyl die welke persoonlyk gesteld wordt, ten genoegen van dezen Raad zal moeten wezen.

5. Dat by uiterste willen gemanumitteerde slaven niet als vrye personen zullen worden aangemerkt, alvorens dat aan de bepalingen van het opgemelde artikel zal zyn voldaan.

6. Dat als de gene die by uitersten wil manumitteert daarin geene voorziening maakt omtrent de vereischte cautie voor een of meer gemanumitteerd wordende slaaf of slaven, of daaromtrent voorzien hebbende, dezelve niet voldoende mogt zyn, zal door de belanghebbenden in den boedel, ter discretie van den Raad, de cautie moeten worden gepresteerd; ten effecte dat binnen den korst mogelyken tyd de slaven hunne vryheid bekomen.

7. Dat de cautie in geld welke ter Wees-Onbeheerde en Desolate Boedel kamer genamptiseerd wordt, zal interest doen ten behoeve van de personen of boedels van de genen die dezelve gesteld hebben, zoo lang als de gemanumitteerden zich in staat zullen bevinden om hun eigen onderhoud te verdienen; maar daartoe buiten staat gerakende, het zy door ziekte, ligchaamsgebreken of ouderdom, zulks ter beoordeeling en decisie van het Collegie der voormelde Kamer, zal die interest tot onderhoud der gemanumitteerden strekken tot en voor zoo lang als zy dezelve zullen behoeven.

8. Dat byaldien een gemanumitteerde met een legaat, uit den boedel van den manumittent is gebenefieeerd en het niet bepaald is dat hetzelve onbezwaard aan den gemanumitteerden persoon zal worden ter hand gesteld, zal een zoodanig legaat, in zoo verre het strekken kan, het zy geheel of ten deele moeten dienen voor cautie in geld en het ontbrekende aangevuld worden naar aanleiding van het bepaalde by art. 6 en zal voor zoo verre het bedrag van het legaat voor de cautie gebezigd wordt, de interest daarvan komen in het voordeel van den gelegateerden.

9. Dat de cautie in geld na het overlyden van den gemanumitteerden persoon voor wien dezelve gesteld is, zal worden uitgekeerd aan die genen van welke derzelver bedrag geheel of ten deele afkomstig is, of wel aan derzelver regthebbenden of erfgenamen en alzoo ook het gedeelte hetwelk uit het legaat van den slaaf afkomstig is aan zyne erfgenamen worden afgegeven.

10. Dat als iemand zyn slaaf by uiterste wil tot erfgenaam benoemt, de aditie der ervenis zoo lang zal blyven uitgesteld tot dat van de solventie der nalatenschap zal zyn gebleken en als dan tot de volkomene manumissie van zoodanigen slaaf aan de wet zal zyn voldaan; zullende de testateur, moeten zorgen dat er een vrye persoon zy welke al het vereischte deswegens zal kunnen verrigten.

11. Dat de genen welke onderhandsche vrybrieven aan hunne slaven geven, zich verantwoordelyk stellen voor de gevolgen eener dusdanige onwettige daad en daarenboven, by ontdekking daarvan, verpligt zullen zyn de vereischte cautie persoonlyk, of in geld, te stellen en al de kosten der manumissie te voldoen, byaldien er redenen bestaan om de gedane onderhandsche manumissie te doen stand grypen; onverminderd zoodanige actie welke het Officie Fiscaal zal vermeenen aan hetzelve tegen hen te competeren.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis, binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 15den Juny 1824, het elfde Jaar van Zyner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,
(w. g.) CANTZ'LAAR.
Ter ordonnantie van dezelve,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad, op Curaçao den 28sten Juny 1824.
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten.

Nademaal het ter onzer kennis gekomen is dat velen uit het gemeen, misschien, en zelfs waarschynlyk, door anderen daartoe aangezet, niet hebben ontzien om den persoon van Laurent de Latry en deszelfs huisgezin, sedert eenige dagen reeds, zoo in het openbaar als in hunne woning, by herhaling, aan te randen, beleedigen en mishandelen, zoodanig dat hy en zyn huisgezin benevens zyne eigendommen zich in gevaar bevinden en daarom de hulp van de overheid, voor veiligheid van persoon en eigendommen behoeven; zoo is het dat wy onze verontwaardiging over zulk een strafwaardig gedrag van het gemeen niet kunnen verbergen, en daarenboven nog onze hoogste afkeuring daarvan by deze kennelyk maken, met ernstig verbod tegen eenige dergelyke buitensporigheid aan wien het ook zyn moge; aangezien tegen de genen die zich daaraan zouden mogen schuldig maken, het zy door dadelykheden te plegen, beleedigingen aan te doen of eeniger mate, op de eene of andere wyze, de algemeene rust en goede orde of de veiligheid van individuen, of derzelver eigendommen te storen of te schenden, de sterkste hand zal geleend worden, ten einde alzoo op de meest krachtdadige wyze bescherming aan personen en eigendommen van vreedzame ingezetenen te verleenen, het rustverstorende gemeen te beteugelen en de misdadigers op te vatten om dezelve in handen der Justitie over te leveren, op dat de schuldigen naar de gestrengheid der wetten mogen worden gestraft.

Gedaan te Curaçao den 24sten Juny 1824, het elfde jaar van Z. M.'s regering.
(w. g.) CANTZ'LAAR.
Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,
(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam in de Willemstad, op Pietermaai, aan de Overzyde der Haven en op Scharlo den 25sten daaraanvolgende.
(w. g) W. PRINCE, Gouv. Sec.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat Zyne Excellentie de Minister voor de Nationale Nyverheid en de Kolonien, by resolutie van den 14den April dezes Jaars No. 10-18, als cynosure heeft aangenomen: dat de dagvaardingen die tegen den Gouverneur, in officio, mogten worden gedaan, geexploicteerd worden aan den Raad Fiscaal, edoch die tegen den Raad Contrarolleur, in officio, aan dien ambtenaar zelven; en dat de Raad Fiscaal in beide gevallen, de gene zal zyn dewelke daarin moet optreden.

Gedaan te Curaçao den 17den Juny 1824, het 11de Jaar van Zyner Majesteits regering.
(w. g.) CANTZ'LAAR.
Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,
(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op den 25sten Juny daaraan volgende.
(w, g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat Zyne Excellentie de Minister voor de Nationale Nyverheid en de Kolonien, by resolutie van den 12den April dezes Jaars No. 56-16, hoogdeszelfs verlangen aan ons heeft te kennen gegeven dat: voortaan, de handteekeningen van ondergeschikte ambtenaren, gesteld onder stukken, welke buiten dit en de onderhoorige eilanden moeten dienen, door den Gouverneur zullen moeten worden gelegaliseerd.

Gedaan te Curaçao den 17den Juny 1824, het 11de Jaar van Zyner Majesteits regering.
(w. g.) CANTZ'LAAR.
Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,
(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op den 25sten daaraan volgende.
(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

De Curaçaosche Courant.

DE Schoutbynacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat goedgevonden en besloten is te bepalen, zoo als hierbÿ wordt bepaald.

1. Dat het alhier bestaande reglement en tarief van emolumenten en legessen bÿ dezen Raad op den 19den December 1820 gearresteerd, provisioneel, op de eilanden Bonaire en Aruba ook, toepasselÿk zullen zÿn, voor zoo ver deszelfs bepalingen de ambtenaren en andere gekwalificeerde personen op de gemelde eilanden, die de daarin genoemde emolumenten en legessen, volgens hunne instructien en bestaande bepalingen, wettiglÿk vermogen te genieten, zullen kunnen of mogen aangaan.

2. Dat het, opzigtelÿk het eiland Aruba, daarenboven nog zal worden in acht genomen:

a. Dat alle emolumenten en legessen, spruitende uit de attributen van den Commandeur alleen, tusschen denzelven en den kolonialen schrÿver zullen worden verdeeld, namelÿk: twee derde voor den Commandeur en een derde voor den kolonialen schrÿver; daarvan echter uitgezonderd, de navolgende emolumenten, die voor den Commandeur alleen zullen zÿn, namelÿk:

Op het monsteren; de helfte ten behoeve van de armen kas. Vacatie by den verkoop van goederen, krachtens een regterlÿk vonnis.

Voor het dirigeren van executien en vacatie bÿ eenige inspectie of anderzins.

b. Dat alle emolumenten voortvloeÿende uit de handelingen en attributen van het vrede-geregt, als een Collegie, ten behoeve van den genen die de functien van secretaris bÿ hetzelve waarneemt, zullen genoten worden, door den kolonialen schrÿver die in hetzelve assisteert; behoudens nogtans, dat het presentie geld voor buitengewone vergaderingen op verzoek van partikulieren belegd, tusschen den Commandeur, de magistraten en den kolonialen schrÿver zal worden verdeeld; en dat vacatien bÿ verhooren of inspectien als anderszins, en de Commissie op verkoopingen, krachtens regterlÿke vonnissen, door de magistraten alleen zullen worden genoten.

c. Dat de koloniale schrÿver ten aanzien van zÿne emolumenten als waarnemende de functien van secretaris bÿ het vrede-geregt zich zal moeten houden, aan het bepaalde voor den secretaris van het Collegie van Commercie en Zee Zaken; edoch aangaande andere diensten in de bepalingen voor dien secretaris niet vervat zÿnde, als dan aan die voor de secretarissen van de Raden van Policie en van Civile en Criminele Justitie.

d. Dat de emolumenten van vendumeester zullen zÿn, voor den kolonialen schrÿver, en dat bÿ daarenboven nog genieten zal, twee per cent van de bedragen van alle publieke verkoopingen; ende zulks voor het waarnemen der functien van vendumeester.

e. Dat de geregtsbode zich zal hebben te houden, aan het bepaalde voor den Bode van het Collegie van Commercie en Zee Zaken.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis, binnen het Fort Amsterdam, op Curaçao den 15den Junÿ 1824, het elfde Jaar van Zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,
(w. g.) CANTZ'LAAR.
Ter ordonnantie van dezelve,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 9den Julÿ 1824.
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Den 9den July 1824.

TE KOOP.

EEN zeer schoon, geheel nieuw, welgebouwd Huis, in volkomen orde, het eigendam van den Heer J. H. Jutting. c w. z. gelegen op den Berg Altona, in een vry groote koraal, geheel nieuw betronkeerd, met eene menigte vrugt dragende bomen, heeft een der fraaiste en uitgestrekste uitzigten op dit eiland; met eene groote Regenbak, twee zeer goede *Putten*, Buite Huizen, Chais dito, een Stal voor vier Paarden, Voliere, &c. &c. Te bevragen by de Heeren

DAVID COHEN HENRIQUEZ, &
J. H. MORON.

Den 9den July 1824.

NAAR AMSTERDAM,

Zal zonder uitstel bepaald op den 31sten July aanstaande van hier vertrekken

HET BRIKSCHIP

SNELHEID,

Kapitein E. CLAUSEN,

Voor Vragt en Passagie, addressere men zich by gemelde Kapitein of by

J. C. JANDROEP.

Den 9den July 1824.

DE ondergeteekende voornemens zynde binnen kort dit eiland te verlaten, roept mits deze al de genen op, welke vermeenen eenige pretentie ten zynen laste te hebben, om dezelve vóór of uiterlyk op den 20sten dezer maand ten zynen Pakhuize inteleveren, zullende dezelven dadelyk worden voldaan; terwyl hy tevens de genen welke iets aan hem mogten verschuldigd zyn, verzoekt, vóór dien tyd op vertooning te voldoen, vermits hy anderzins genoodzaakt zal zyn zyne vorderingen in regterlyke handen te stellen.

J. J. POOL.

HALLANDOSE el infraescrito privado de su cara libertad, en la Carcel Publica de esta Isla de Curazao, sufriendo inocente y sin causa alguna justa, ni aun aparente, el mas duro é infamante arresto, y los enormes daños y perjuicios consiguientes á tan dilatada prision, desde el dia 6 de Abril de 1822, paralizados y entorpecidos desde entonces los vastos negocios de su Casa de Comercio, sin poder agenciar el cobro de sus creditos particulares, ni el de los cuantiosos que tiene contra el Erario Español, y reducido al estado mas infeliz y miserable, desea, tanto por aliviar en parte su aflictiva situacion, quanto por satisfacer algunas deudas que le mortifican sin cesar, hacer qualquier sacrificio decoroso; en cuya virtud, propone la venta de una libranza, por triplicado y en toda forma, girada á su fabor por los Ministros de la Hacienda Publica de Puerto Cabello, en 24 de Octubre de 1823, y á cargo del Tesorero General de España, pagadera á los quince dias de su presentacion, importante veinte y cuatro mil pesos fuertes, y ofrece, á quien guste comprar este credito, el ciento por ciento de veneficio, ofreciendo aun mas, que si en el termino de tres años no hubiese cobrado dicho credito el comprador, y fuese su voluntad devolberlo, se compromete el vendedor á recibirlo, devolbiendo no solo la cantidad percivida, sino que tambien entregará los premios que la ley señala, por la retencion del dinero en dicho tiempo, á cuyo efecto obligará á sus herederos, para en caso de muerte, por documento en forma, que desde ahora esta pronto á otorgar. Las personas, que bajo este concepto ó de algun otro modo, gusten negociar el todo ó parte de la expresada cantidad, podran tener la bondad de accercarse a la prision que ocupa.

MANUEL M. DE MORATON

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatst

INGEKLAARD—JULY.

3.	golet	Satornus, Guyot,	Aruba
	bark	Industrie, Nicolaas,	dito
	——	Thetis, Wilkie,	St. Thomas
5.	golet	Jacoba, Craane, jr.	Aruba
	——	Mary Jane, Van Luyck,	dito
	bark	De Hoop, De Jesus,	Coro
6	golet	North Star, Dodge,	Puerto Cabello
7.	bark	Monserate, Amingual,	Porto Rico
9.	brik	General Jackson, Shiels,	New York
	golet	Helena, Eltino,	Puerto Cabello

UITGEKLAARD—JULY.

3.	brik	Twee Zusters, De Jongh,	Maracaybo
	golet	Helena, Bolwig,	Porto Rico
5.	——	Las Hermanas, Kock,	Aruba
	——	Amable Lucia, Diedenhoven,	Coro
7.	——	Twee Broeders, Guyot,	Aruba
	bark	De Hoop. De Jesus,	Coro
8.	——	De Hoop. Condeville,	St. Jans baai
9	golet	Maria, Rotje,	La Guayra
	——	Eclipse, Jones,	Aruba

Z. M.'s brik de Kemphaan, kapt. Van Rheyn, vertrok op laatstleden Maandag naar Aguadilla en Suriname, hebbende eenige vaartuigen onder konvooi bestemd naar Porto Rico.

Gisteren vroeg in den morgen, verscheen vóór deze haven de Colombiaansche gewapende bark Urica, kapt. Pilot, komende laatst van St. Martha bestemd naar La Guayra, hebbende aan boord den generaal Montilla, die voor de herstelling van zyne gezondheid naar Caracas gaat.

De Urica is tevens te Carthagena geweest, en heeft generaal Soublette aldaar gebragt, om zynen post als intendant van die plaats te aanvaarden.

Wy vernemen by deze gelegenheid dat er van Carthagena en St. Martha zyn vertrokken, 3000 man, om zich by de independente armée in Peru, onder Bolivar te vereenigen.

Er zyn twee ryken in Europa welke in deze tyden in vele opzigten aan elkander gelyken; het is namelyk Turkeyen en Spanje. In beide deze ryken, heerscht de vorst onbepaald; de sultan kan zoo vele zyner onderdanen doen worgen, onthoofden, bannen, en hunne eigendom men in beslag nemen, als het hem goeddunkt; dit zelfde vermogen berust ook in den koning van Spanje, die zoo velen zyner konstitutionele onderdanen kan doen dooden met verbeurd verklaring hunner goederen, als zyn souvereine wil het goedvindt; en beide deze vorsten maken ook geen gering gebruik van deze hunne magt. In Turkeyen zoo wel als in Spanje strekt zich overigens de magt van den souverein niet verder uit; in beide landen speelt het gepeupel den baas. In Turkeyen zyn het de janissaren die gedurig opstand, moorden, brandstichting, aanrigten, wanneer zy ontevreden zyn over eenige maatregels door den sultan genomen; dan eens steken zy het paleis van den groot vizier in brand, dan weer dat van den Aga, dan weer het arsenaal, enz. en zy gehoorzamen den sultan in dier mate dat als hy den eenen dag een korps janissaren uit de hoofdstad naar de Morea zendt, deze den volgenden nacht allen weer binnen de stad terug keeren. In Spanje berust thans de wetgevende en de uitvoerende magt in het Jan Hagel, in het woeste gemeen, en de koning heeft zoo min iets over hen te gebieden als de sultan over de janissaren. Het viel niet moeyelyk om de konstitutionele order in dit land omverre te werpen, toen het oproerige gemeen, door honderd duizend bajonnetten geholpen werd, maar om dat zelfde gemeen dat nu gewend is aan rooven en plunderen weer in den breidel te leggen, dat is eene byna onmogelyke zaak. In plaatsen waar Fransch garnisoen legt wordt de orde nog al vry wel bewaard; doch de Franschen kunnen dit uitgebreide land niet geheel bezetten; overigens zyn er 60,000 man linie troepen ontbonden, en de koning moet zelfs kleine geldleningen doen om de kosten zyner eigene huishouding te kunnen goedmaken, zoo dat er niet de geringste som in schatkist is, om de ontbondene troepen te onderhouden; er blyft dan voor deze niets over dan om zich in benden te vereenigen en het land af te stroopen.

De monnikken die zich aan het hoofd van de benden van het geloof bevonden, hebben al verscheidene malen bevel gekregen om zich weer naar hunne kloosters te begeven, doch zy gehoorzamen de bevelen des konings ook zoo min als de janissaren die van den sultan.

Vooral geeft de bekende Trappist het bestuur niet weinig werks; verscheidene malen is hy reeds in zyn klooster opgesloten geworden; doch weer even zoo schielyk is hy ontsnapt en bevindt zich aan het hoofd van eenige honderd man geloofstroepen, om zoo hy zegt de revolutionairen te straffen. De adelyken en Spaansche grandes en al de genen die iets bezitten moeten er het meeste onder lyden, hoewel vele onder hen den koning altyd zeer getrouw gebleven zyn. In dezen staat van zaken zal niemand het durven wagen den koning geld te verschieten, want Spanje zal nooit in staat zyn om de intressen te betalen, veel minder om het kapitaal eens weer terug te geven; en als de Koningin der Engelen den koning van Spanje niet met kontanten bystaat, dan krygt zyne majesteit nimmer de geld negotiatie ten einde. De ryke bankiers in Europa, vooral de Israelieten zyn al te speculatief om hun geld aan zulk een verward bestuur te wagen, hoe voordeelig de voorwaarden dan ook mogen zyn.

Het finantieele in Spanje is zoo erbarmelyk dat de koning geene vier honderd man kan organiseren en kleeden om zyne lyfwacht uit te maken. Morillo is ook een gedeelte van zyne patientjes kwyt, die hy met zoo veel moeite in America had byeen geschraapt; hy had onder het konstitutionele bestuur voor achttien millioenen aan klooster goederen aangekocht en wyl hy kontanten had kreeg hy die voor een prysje; deze goederen hebben de goede paters weer gekregen en dat geld is dus verloren.

In de Royal Gazette van Jamaika vinden wy geplaatst eenen brief uit Carthagena, dezelve meldt dat de kooplieden in Engeland, denkende dat het voordeeliger zou zyn, de vaartuigen regelregt naar Colombia te zenden dan naar Jamaika, twee vaartuigen naar Carthagena gezonden hadden, doch dat deze in eens de markt aldaar zoo overvloedig voorzien hadden, dat men geen verkoop der goederen had kunnen vinden, en dat de Engelschen hierdoor zouden geleerd worden om voor eerst hunne goederen naar Jamaika te zenden, van waar dezelve by kleine afdeelingen naar de Vaste Kust kunnen gevoerd worden, naar mate de behoefte aldaar zulks vereischt.

Carthagena, zoo vervolgt deze brief, heeft wel eene zeer schoone haven, doch is niet zeer gunstig voor den handel gelegen; derzelver ommestreken zyn geheel onbevolkt en onbebouwd, en de consumptie der goederen strekt zich meest tot de stad zelve uit. De vaart op de binnenlanden van Cundinamarca of Nieuw Granada langs de rivier de Magdalena heeft voor Carthagena vele swarigheden. Overigens wordt er thans door het zoo geringe getal overgeblevene slaven minder gewerkt dan onder het Spaansche bestuur, zoo dat de direkte vaart van Engeland op Carthagena die plaats terstond moet overvaren en niet zoo voordeelig kunnen zyn, als de handel door middel van Jamaika.

Frankfort, 7den Maart.—Uit Rome schryft men, in dato 21sten February, dat in het dorp Arenazzo, in het district van Bologna dezer dagen eene menigte lochtsteenen van den Hemel zyn gevallen, waarvan sommige 12 ponden wogen. Vóór het vallen dezer steenen hoorde men een buitengewoon geluid, gelykende naar den donder, hetwelk de inwoners in groote verlegenheid bragt. Deze lochtsteenen zyn naar Bologne gevoerd, alwaar dezelve bewaard worden.

Op eene uitgestrektheid van 300 wersten, in de omstreken van Kotschmkoi, in Rusland, heeft men korrels goud gevonden, en wel eenen duim onder den grond. Sommige korrels wegen zes marks goud. De eigenaar van die landstreek heeft reeds 1200 marks goud naar de munt te Petersburg gezonden. In den loop van dit jaar denkt hy nog 3200 mark goud te vinden. De senateur Somoinoff en professor Fuchs zyn van Casan derwaarts vertrokken, om dien grond te onderzoeken.

UIT AMERIKAANSCHE NIEUWSPAPIEREN.

New York, 11den Juny.

De laatste berigten uit Trieste maken gewag van zeer gunstige instructien voor de Grieksche zaak omtrent het besluit van het Britsche gouvernement aan deszelfs Jonische gezaghebbenden, en deszelfs kruizers in de Archipelago.

Men zegt dat M. Menziacki zynen post als minister te Constantinopel aanvaard heeft, met te verklaren "dat hy komt, om den Russischen handel onder zyne bescherming te nemen."

De Spaansche leening van Guebhard wordt door het volk afgekeurd, en de algemeene stem, op de beurs van Londen was "weg met de leening van Guebhard." Dit is veroorzaakt geworden door de niet betaling van den interest.

De Times verwekt eene hoop dat het gouvernement, ten minste, zoodanige dringende vertogingen zal doen nopens de weigering, om het te kort zebietende op de Spaansche schuldbrieven te betalen, welke indruk zullen maken op het gemoed van Ferdinand; en hem zoo veel te kennen geven dat er oorlog kan ontstaan, uit wat men noemt de Spaansche oneerlykheid.

De Parysche dagbladen zyn gevuld met de hatten in de kamer der gedeputeerden. Eene schandelyke trek is gespeeld geworden op de beurs met de geld handelaars door gebruik te maken der ongerustheid van het publiek, ten aanzien van den uitslag der belangryke discussie. Ten 3 ure kwamen in grooten haast eenige personen aan de beurs loupen, die voorgaven dat zy van de kamer komen en berigten dat het plan van eene wet voor de verandering der renten door eene meerderheid van 62 stemmen ontworpen was. Hierop steeg terstond de food sen, welke na de bepaalde uren van bezigheden tot de prys van 103f. 70c. rees. Men ontdekte weldra dezen schandelyken trek.

Men zegt dat de koning van Portugal geene der voorschotten zal erkennen, welke gedaan zyn, aan het tegenwoordige gouvernement van Rio Janeiro. Eene tydige waarschuwing voor de contragenten der voorgestelde Braziliaansche leening.

De laatste berigten in Engeland omtrent de verschyning van een Fransch eskader ter hoogte van Brazilie, hebben aanleiding gegeven aan Sir James Mackintosh in parlement op den 3den laatstleden om Mr. Canning te vragen nopens de waarheid van die berigten. Mr. Canning gaf dadelyk ten antwoord, dat alles ten gens was, zulke geruchten zyn ontstaan, waarschynelyk, door de aankomst, op eenen tyd, van eenige Fransche schepen te Brazilie uit verschillende havens.

UIT ST. THOMAS NIEWSPAPIEREN,

Juny 16.

London.—De byzondere berigten welke op heden zyn ontvangen uit Lissabon zyn zeer belangryk; de laatste dagteekeningen zyn tot den 26sten April, waaruit blykt dat de expeditie, welke voor eenigen tyd geleden in preparatie is gebragt geworden, in de Tagus, voor de Brazilien bestemd is, waarmede zullen uitgebragt worden. 900 man troepen onder bevel van generaal Silveira. Het gerucht dat deze expeditie voor de kust van Afrika bestemd was, was slechts een voorwendsel en diende om het Portugesche gouvernement in staat te stellen de noodige toebereidselen zonder veel ophef te maken.

De aankomst der Fransche oorlogschepen in de Brazilien, heeft aanleiding gegeven, om het geloof te versterken dat het Fransche gouvernement van voornemen is Portugal te helpen om de Brazilien te onderwerpen.

Buiten de Fransche troepen, welke te Tagus van Cadiz in een oorlogs korvet aangekomen zyn, worden dagelyks anderen verwacht.

Ten gevolge van deze ongelukkige omstandigheden, is de nieuwe leening voor de Brazilien, waarvoor op heden zoude gekontrakteerd geworden zyn, onbepaaldelyk uitgesteld door den Heer Brandt, kommissaris uit Rio Janeiro.

OVERLEDEN—Op laatstleden Zondag avond, de Heer William Smith.

H. M.'s brig Kemphaan, capt. Van Rheyn, sailed for Aguadilla and Suriname, on Monday last, having some vessels under convoy, bound to Porto Rico.

Early in the morning of yesterday appeared off this harbour, the Colombian man of war barque Urica, capt. Pillot, last from St. Martha bound to La Guayra, having on board general Montilla, who returns to Caracas for the benefit of his health. The Urica conveyed general Soublette to Carthagena, to assume the reigns of the intendency at that place. We learn by this conveyance, that 3000 troops marched from Carthagena and St. Martha to join the army of the liberator in Peru.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, June 5.

Madrid, April 29.—A private letter says, "I scarcely dare relate to you the many reports that are at present in circulation respecting the situation of our provinces; if they are true, they would sufficiently justify the entrance of new French troops. It is said, for instance, that the volunteers at Catalayud had invoked the name of Charles the 5th, whilst 300 royalists, under the name of the "*leagued of the Duero*" were overrunning Castile: that at Badajos, the royal volunteers had violent skirmishes with the French troops, and at Alcazar de St. Juan with the regiment of the king, whilst, in the environs of Ocana and at Valencia, they ran about the streets insulting those who were in favor of the constitution, and even went so far as to fire into the windows. In the last place, they beheaded some person, in order, as they said, to show them the great day of the extermination of the liberals. On the other hand, some guerillas have shown themselves on the side of Ronda; and the French troops, obliged to quiet both parties, have been forced, we are told, to make fatiguing marches and countermarches; likewise that they have evacuated Carthagena.—Such are the reports in agitation; and though it is probable they are much exaggerated, yet there is no doubt, that this country is in a very afflicting situation."

From the sentiments expressed by the Russian cabinet unfavorable to the acknowledgement of the South American States, it is believed the Greeks would find obstacles raised to the independence of their country in that quarter.

Algiers.—On Friday last his majesty's bomb Terror, captain A. C. Y. Arbuthnott, sailed from Portsmouth, for Algiers, taking dispatches for vice admiral Sir Harry Neale, (whom she expects to find in that bay) informing him, it is presumed, what has been the final determination of ministers with respect to the Dey of Algiers. It would appear from the nature of the preparations made and ordered, that it is not intended to make an attack upon Algiers by a united force of ships; but if the Dey should still refuse to accede to necessary, but what may be deemed coercive term, attacks will be nightly made upon the town and defences of Algiers, by the employments of bombs and mortar vessels. To announce this intention we believe the Terror has now proceeded; and it appears probable that captain Arbuthnott will, in the first place, land at Algiers, and endeavour to bring the Dey to a sense of what is due to the offended government of our king, from his past conduct in violating the Exmouth treaty, and of the situation in which his capital will become, by a pertinacious rejection of all amicable means of reparation. The same terms of reconciliation and of security for the future, will probably be proposed to the Deys of Tunis and Tripoli; but there is scarcely a doubt of their acquiescence.

FROM EL COLOMBIANO.

Caracas, June 16.

On the 9th inst. general Escalona took possession of the intendency of this department with the accustomed formalities. In every public situation in which general Escalona has hitherto been placed, he has rendered himself distinguished by his zeal, integrity, and judgment. These are solid qualities which will wear well, and give us every reason to hope that a new æra of prosperity is dawning on Caracas, and that public confidence will revive and harmony be restored, by the presence and example of this worthy man.

Our readers will perceive in this days paper, a proclamation that has been lately issued by his excellency the commander in chief of the department of Venezuela, enjoining all persons within the department under his command, who have held military rank in the Spanish army, to present themselves at the head-quarters of his excellency, within eight days from the publication of the order.

Our sincere respect for general Paez—our admiration of his atchievements—gratitude for his services—and more especially for the wise and noble lesson of fidelity to our institutions which he has lately taught to all Colombians, would restrain us from the painful task of commenting on this order, could any earthly consideration restrain us under oppression, or where the constitutional rights of the citizens are at stake, and the inviolability of their persons and properties endangered. But under this impression we must take the liberty to say, that individuals who may have served in the Spanish army, and now live in Colombia under protection of its laws, detached from all military service, are no more at the disposal of a commander in chief whilst the civil law is in force, than are those who have not served in the Spanish army. We are not the advocates of those who may have served in the Spanish army—we may perhaps wish that they had never been permitted to reside amongst us—but we are the advocates of a question connected with our lives, our liberties, and properties—one that is to decide whether we hold all and each of these by a civil or military tenure: and therefore we do re-assert, that if a man now pursuing peacably his avocations as a merchant, a planter, mechanic, &c. &c. can be turn from his home and property by a military order, as having once served in the Spanish army; the man who never served therein, is equally insecure; since the same law alone protects both; and violated in the person of the one, the principle becomes applicable to all: or if it be not so, we should be glad to learn the legal distinction between the two cases.

Whilst however we are bound to oppose with our humble pen all encroachment on our civil rights, we must be just to the motives of public safety which have led to, what we would rather call an oversight, than a premeditated exercise of undue authority. These motives are the establishment of a militia. We are amongst the first to admit that a well organized militia is indispensable, and we cannot appreciate too highly the merits of the man who would bestow it on us. We know also the mortifications and disappointments which general Paez has encountered in accomplishing this measure; and therefore we are scarcely surprized to find, that in pursuing it with his accustomed energy and zeal, a grand fundamental principle of our constitution has been overlooked, and more attention paid to the end, than the means. Neither do we doubt that the principle adopted in this proclamation is the most effectual for the purpose that could be devised; and being so, we lament the more, that it should oppose a higher principle—one which alone gives value to armies and militias; which converts them from a scourge into a defence, and by the omnipotence of which alone, they cease to be dangerous to a nations rights.

By the Lynx, merchant-ship, which arrived at La Guayra yesterday from London, we have received communications to the 24th of April.

The only intelligence of interest which this arrival affords, is, that the new Colombian loan had been finally contracted for, by Messrs. B. A Goldschmidt and co. The amount is, £4750,000 or about 26,125,000 current dollars. The price of the loan is 85 per cent.; and certainly in default of falling into the hands of the old contractors, the tried friends of Colombia; we are well pleased to find it in such respectable hands, as those of Messrs. Goldschmidt and co. But this sentiment does not abate our surprize on learning that Messrs. Herring, Graham, and Powles, are no longer the financial agents of Colombia in England. We regret it on account of the general interests of Colombia; we regret it on the score of gratitude. We have beheld these gentleman true to our cause, and staking on it their large resources, at a moment when no other capitalists would advance a dollar; we have beheld men of science and research from time to time sent to our country under their auspices, at a great private expense; and in short, their every action has manifested that theirs has not been a selfish policy, but founded on a system of reciprocal good offices; and that their hearts as well as interests were embarked in our cause. We do not speak unadvisedly on this point. It is not two months since we ourselves received a letter from these gentlemen, urging us to promote by every possible means, the establishment of national schools, and stating that for this purpose, we were at liberty to advance on their account, any sum of money we might choose. These are not the acts of mere speculators—they mark the philanthrophist and the friend, and we repeat therefore that we are sorry any circumstances should have occurred to weaken the ties which have so long united us to these early and staunch adherents. It would have been creditable to our government to have shared the benefits of our maturity, with those who had succoured us in our infancy and helplessness; and (all other contingencies equal) we should have done well to have confided our financial dealings to persons who had already proved themselves equal to the task, and worthy of the trust. It would have advanced the cause of liberty generally, and strengthened the opinion of its advocates, to have shewn that those who are disposed in the progress of their mercantile dealings, to support its cause with liberality and spirit, are not forgotten when the cause itself is triumphant. We confess we are at a loss to understand this abandonment of old friends, for new; more especially as we happen to know, that no financial benefit results to the country from the change; and this as relates not merely to the terms on which the loan was taken, but to public opinion; for we read in the London papers, that before the result was known, and under a general impression that the old contractors would be preferred, the stock was sold by anticipation, at 7 per cent. premium, with the proviso that Messrs. Herring, Graham, and Powles had the contract; but as soon as the contrary was ascertained, the premium fell to 1 per cent. and had only recovered to 3⅛ on the 24th of April. We understand that the 1st instalment of 15 per cent. was about to be paid forthwith, in order that it might be sent to this country.

June 23.

We are enabled to lay before our readers, the following statement of the terms upon which our new loan in England has been contracted:—

The amount of the loan is 4,750 000*l*. Stock, and it has been contracted between Don M. A. Arrubla and Don Francisco Montoija, agents of the Republic of Colombia, and the house of B. A Goldschmidt and co, in virtue of full powers and of the decree of Congress of the 30th of June last. A general bond pledging all the revenues of the states, generally, and especially that of tobacco, will be deposited with these powers in the bank of England.

The interest on the loan is 6 per cent., payable half yearly in London, without dedection; the first dividend is payable on the 15th July next.

The whole loan is to be redeemed within 30 years, and a sinking fund is established of 47,500*l*. per annum, to be employed in purchasing up bonds in the London market.

A printed letter in the London papers, signed by "An Ex holder of Colombian Bonds," and addressed to Mr. Hurtado, but said to emanate from a friend of Mr. Revenga, has been handed about the market. In this the writer charges Mr. Hurtado with having misled the parties interested in Colombian stock, by withholding so long, a declaration pretending to do that, in virtue of a certain decree of the government, which the decree itself formally forbids; and also, with having previously made assertions very different from the tenor of his own advertisement. It is rumoured very currently, that Mr. Revenga is much dissatisfied with the conduct of Mr. Hurtado, and it is said that Mr. Revenga intends to publish an official protest on this subject.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbÿnacht in dienst van Zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten.

Dat het aan Zÿne Majesteit den Koning, bÿ besluit van den 6den Maart dezes jaars No. 125, behaagd heeft het volgende te besluiten.

NAMELYK:

ART. 1.

Het hoog geregtshof te 'sGravenhage, wel bepaaldelÿk de kamer van appellen in zaken van Correctionele politie bÿ hetzelve, wordt bÿ dezen gemagtigd om, bÿ voorraad en tot dat de Hooge Raad zal zÿn gevestigd, in appel kennis te nemen van en in het hoogst ressort uitspraak te doen in alle Criminele zaken ter eerster instantie voor het Hof van Policie en Criminele Justitie te *Suriname*, mitsgaders voor de reden van Criminele en Civile Justitie zoo te *Curaçao* als te *St. Eustatius*, *St. Martin* en *Saba* behandeld, en *ordinario modo* beregt, en zulks na gehoudene mondelinge pleidooÿen en op deConclusien van onzenProcureur Generaal bÿ dat Hoog Geregtshof.

ART. 2

Aan de Raden Fiscaal bÿ bovengemeld Hof en Raden van Justitie, wordt vrÿgelaten om eenen advocaat en procureur voor het Hoog geregtshof voornoemd practiserende, aantestellen ten einde voorz appellen te hunnen bate en schade en voor hunne rekening waartenemen en te behandelen

Gedaan te Curaçao den 17den Junÿ 1824, het 11de jaar Zÿner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zÿne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad, op den 25sten daaraanvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Fiscaal's Kantoor, den 9den July 1824.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekualificeerd, doet by deze aan de Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 22 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Broden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is,

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK. GORSIRA Tweede Klerk.

Den 2den July 1824.

PRESENTEERT de ondergeteekende qq uit de hand te Verkoopen, de volgende goederen als: Provisie, Drooge Goederen, Boeken, Gekorven Tabak, Thee, Speel Goed voor Kinderen, Riemen Papier, &c. aan het Pakhuis No. 80 in de Breede Straat. D. C. NEUMAN.

Den 2den July 1824.

HET Publiek wordt gewaarschuowd geen krediet te verleenen aan de Ekwipagie der Colombiaansche brik Generaal Soublette, aangezien geene door hen gemaakte schulden zullen worden betaald door

THOMAS BOYSEN.

JAMAICA COURANT MAY 13.

ST. DOMINGO.

The following picture of St. Domingo is poortrayed by Mr. M'Queen. There are so many historical facts contained in it, that we offer it without hesitation to the notice of our readers:

In 1790, the mulattoes under Ogè, rose in arms to obtain an equality of rights with the whites. They are defeated. They are subdued. On the 15th May, 1791, the French assembly decreed the equality of rights to the *free* people of colour. The whites refused to accede to the decree. The mulattoes remonstrated, but in vain. In this state both were assailed by a new and remorseless foe. On the fatal 23d of August, a general revolt took place amongst the slaves, but so far were the mulattoes from joining them, that they placed their children as hostages in the hands of the white authorities, and marched with the white troops against the common enemy. The work of destruction proceeded with swift steps. Massacre, flames, and violence, spread over the fine plains of the Cape. In one week, a space of 35 miles of country, cultivated like a garden, was reduced to a wilderness covered with ashes, carcases, and blood. Wherever the whites were found, they were put to death amidst the most excruciating tortures. The women were ravished by troops of barbarians, and afterwards slain, or reserved for a repetition of their horrid degradation. Scenes of horror and cruelty followed, which it is utterly impossible to describe. Mr. Clarkson says, the insurgents fought under the "white flag." The first ensign, which the few troops sent out upon the first alarm, to Mr. Gallifet's estate, about five miles from the capital, saw, was "the body of a *white infant* impaled alive upon a stake," and borne by the negroes as their "standard." Why does Mr. Clarkson, like the Edinburgh review, suppress this horrid circumstance? A few white men, indeed, joined and were found in the ranks of the rebels, but not "many, nor 'royalists," as Mr. Clarkson asserts. One of these, and the chief cause of the revolt, was a monk, named Pere Philemon, rector of Limbe, who caused the white prisoners to suffer the most excruciating torments in the rebel camp. He was a scholar of the club *ami des noirs*—the missionary of St. Domingo. He was afterwards taken prisoner, and met the fate he richly deserved, for the horrors he had occasioned, and cruelties he had committed.*

In another place Mr. M'Queen thus proceeds:

From the death of Toussaint, and the final evacuation of the country by the French in 1804 St. Domingo has been ruled by a succession of tyrants, whose title has been the sword. Continued wars took place between the mulattoes at Port au Prince, and the blacks at the Cape, which finally ended in the subjection of the latter to the former, under Boyer. Cultivation has been attempted by them all, but with little success. From Toussaint downwards, the musket and bayonet were substituted for the whip; and the negro who would not work was, without ceremony, shot. Such efforts were, however, attended with little effect; and let Mr. Clarkson and the African institution say what they will, the population of St. Domingo remain to this day savages—lazy, ignorant, rude—more barbarous by the change.

Within these few years, and during the reign of Christophe, the master of a ship, (an old acquaintance), assured me, that were he to be offered his ship as a present, he would not be induced to return to that desolated spot. When there, engaged in lawful commerce, he never, as he stated, when he went ashore, felt confident of returning alive, nor when he went to bed could he say he should see another morning; such was the fearful tyranny and caprice of the despot who bore sway, and the ferocious tribe that obeyed him.

Twenty years have now elapsed since the last French invasion, and the deliverance of St. Domingo from all foreign attacks. In that time what has she done? From the remaining old coffee and cacao trees her miserable population collect a scanty quantity of produce which their despotic master takes as his own, and by his agent exchanges it, chiefly with the Americans, for such supplies as they bring, which supplies are again retailed out, at the prices he may think proper to affix to them. The cultivation of sugar in what may be called the emancipated part, has dwindled down to almost nothing; and the sugar cultivation in the Spanish part, now that it is enfranchised, and come under the yoke of Boyer, will soon decay, and that quarter, like the other, become comparatively desolate and wild. Christophe made every exertion to restore sugar cultivation, but he failed. A certain quantity of labour was allotted to the negroes; if they refused to work, or neglected to work, they were, at the outset, frequently scourged with a branch torn from the Gum-Arabicthorn*—a punishment the most cruel that can be conceived. Subsequently the musquet was substituted, and the indolent negroes were shot. No one durst complain, or make any observations on their fate. All the efforts of the most cruel and relentless tyranny could not restore the cultivation of the cane in St. Domingo; and it is an undeniable fact, that the Americans find the importation of foreign muscavado sugar into some districts of St. Domingo, a necessary and profitable article of commerce.

From authentic documents and official returns, I shall proceed to lay before my readers a statement of what was the situation of St. Domingo previous to the insurrection, and what it is at the present day, which will, I apprehend, strike even the most thoughtless emancipator with astonishment and alarm. In 1791, St. Domingo was the seat of commerce, abundance, and civilization. The returns of its trade, and the value of the property therein, as given in to the French Legislative Assembly, stood as under, viz:

In this place follow the returns of the trade in 1791, and the contrast of the present day, which proves a falling off to *one fifth* to what it formerly was:

ST. DOMINGO IN 1791.

	lbs	Value in livres.
Clayed Sugar . .	70,227,708	67,670,781
Brown do. . . .	93 177 512	49 941.567
Coffee	68,151,180	51.890,743
Cotton	6,286,126	17,572,252
Indigo	930,016	10,875,120
Cocoa	150,000	120,000
Gayo, Ajaca et Campeche	1,500,000	140,000
Tortoise shell . .	5 000	50,000
Casks Molasses .	29,502	1,947,132
Puncheons Taffia .	303	21.816
Tanned Hides . .	5 186	93,348
Untanned do. . .	7,887	78,870
Value in livres of 6 sous . ,		200 301,634
Sold in France for do. do. or nearly £8,000,000 sterling		193.377.468
Droits percues in do. . . .		6,924,166

VALUE OF PROPERTY IN CULTURE.

Estates	No	Value each.	Value in livres
Clayed Sugar	451	330 000	103,730,000
Brown do.	341	180.000	61.380,000
Coffee	2.810	20 000	56.200.000
Indigo	3,097	30.000	92.910,000
Cotton	705	30,000	21,150,000
Cocoa Estates	69	4 000	275.000
Guildiveries	173	5 000	865.000
Tanneries	3	160.000	480,000
Fours a Chaux Briqueries, & Potteries	437½	13,000	5,510,000
Negroes on Estates	455 000	2 500	1,137.500.000
Horses & Mules	16 000	400	6 400,000
Horned Cattle	12 000	120	1.440,000
Negroes not on Estates	46,000	2,500	115,000,000
Total livres of 6 sous			1,602,840,000

We shall close our selections from this genuine work with the following paragraph:

Such is St. Domingo—such the state of her population, and such her commerce, trifling as it is *engrossed* and borne away by commercial rivals, in whose hands it must remain while St. Domingo remains as it is. Yet in the face of these notorious facts, Mr. Stephen in his new and most intemperate attack upon the West India colonies, has the boldness to tell this intelligent nation that by the ruin of these colonies "*we might regain and engross the valuable commerce of Hayti*; which, in complaisance to Jamaica, we have foolishly renounced!!"—Where Mr Stephen received his commercial education I know not. Let him point out *if he can*, the period when this country possessed that trade which, by making our West India colonies like St. Domingo, he asserts we could "regain." And when he is called upon to do this he will find it as impossible to shew how this country "might engross" the trade of Hayti, as it is impossible for him to shew from any page of history—from any act of the British government, that they "foolishly renounced the trade (*valuable!*) of Hayti in complaisance to Jamaica."

---

* A few of the horrors committed in St. Domingo may be here noticed, as a warning to those who have colonies peopled by African slaves.

The wife and three daughters of M. Faville, while imploring mercy for him, saw the husband and father cut to pieces before their eyes by the savages. Carried away captives, they were reserved for a more horrid fate.

On the estate of M. Gallifet, the negroes had been treated kindly, to a proverb. When the revolt began, M. Odeluc, the attorney, thinking they would remain faithful, went out to the plantation with a friend and some soldiers. He found them in open rebellion, and their standard was the body of a *white infant*, which they had recently impaled on a stake.* Himself, friend, and most of the soldiers, were murdered without mercy, a few only of the patrole escaping, to tell the dreadful tale.

Mr. Bien, an officer of police, was nailed alive to one of the gates of his plantation, and his limbs, one by one, chopped off with an axe.

A poor man named Robert, a carpenter, was dragged from his hiding place, and that "he might die in the way of his occupation," the savages deliberately sawed him asunder.

M. Cardinneau, a planter of Grand Riviere, offered two of his own mulatto children money, to remain faithful. They took the money, and then stabbed their parent to the heart.

In the parish of Limbe, at a place called Grand Ravine, a venerable planter, who had two beautiful daughters, while he was tied down, saw his eldest daughter ravished before his eyes by one barbarian, and his youngest delivered over to another, to be subjected to the same fate.

Near Jeremie, a body of mulattoes secured M. Sejourne and his wife, in their own house. The monsters murdered the husband before the eyes of his wife. She was far advanced in pregnancy. They ripped her up alive, and threw the infant to the *hogs*. They then (how shall I relate it?) sewed up the head of the murdered husband in ——— !!!

At another place a favourite negro murdered his master. Stretched on the dead body of her husband, the villain's mistress, was afterwards subjected to the assassin's lust.

All the white and mulatto children, whose fathers had not joined the revolt, were murdered without exception, before the eyes, or clinging to the bosoms of their mothers. Young women of all ranks were first violated by a troop of barbarians, and frequently afterwards put to death. Some of them were reserved for the further gratification of the lust of the savages, and others had their eyes scooped out with a knife.

Monsters such as these, deserved no mercy, and found none. When taken, they were put to death amidst tortures the most excruciating that could be devised.—(Speech deputies, 3d Nov. 1797, to French assembly.)

* The Edinburgh review with that cool malignity, which characterises it against the white colonies, conceals this dreadful tale, and excuses the murderer of M. Odeluc, by a direct falsehood, namely, that he treated the slaves with great cruelty.

* The prickles are extremely long, hard, and sharp like needles, but so brittle that when they penetrate the flesh they break into pieces and cannot be extracted, and thus occasion locked jaw. The "Crown of Thorns" for our saviour was, it is supposed, made of this thorn.